

Грищенко О.Ф.
Сумський державний університет
**ДОСЛІДЖЕННЯ ОСНОВНИХ ПРОБЛЕМ ПАРТНЕРСТВА ВИЩОЇ ОСВІТИ
ТА БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ**

Стабільний розвиток будь-якої економічної системи пов'язаний із розвитком системи освіти, яка, в свою чергу, є джерелом робочої сили та базою підвищення її якісного потенціалу. Система освіти України завжди характеризувалася своєю широтою та глибиною: її завданням було не тільки надавати знання і вміння, а й формувати особистість, її культурні цінності та світогляд. Саме така ситуація відображала суспільні потреби та була притаманною нашому суспільству в минулому. Але кардинальні перетворення у світі впродовж останніх десятиліть змінили саме людство, відповідних перетворень зазнав і процес викладання у ВНЗ. До того ж, якісні зміни в бізнес-середовищі країни свідчать про необхідність підготовки фахівців нової формaciї, які повинні вміти прогнозувати економічні явища та події, оцінювати наслідки прийняття тих чи інших управлінських рішень та швидко адаптуватися до змін середовища.

Дослідження поточного стану сфери вищої освіти України показав, що значною проблемою освіти є недостатня співпраця роботодавців і освітніх закладів з питань підготовки молодих спеціалістів. Сучасним студентам важливо спробувати набуті знання і навички на практиці, отримати досвід роботи та знайти можливого роботодавця ще під час навчання у ВНЗ. У свою чергу, фірма, що співпрацює з ВНЗ, отримує можливість натренувати собі спеціаліста із необхідним для неї набором навичок та умінь.

Варто виділити і проблему розбіжності між теорією викладання і практикою, що породжує безробіття серед молоді. Існуючий набір дисциплін для викладання охоплює переважно всі аспекти майбутньої діяльності, що свідчить про спроби підготувати спеціалістів широкого профілю і тим самим зберегти їх від безробіття. В той же час ВНЗ готують молодих спеціалістів виходячи не з потреби економіки, а на основі державного замовлення та популярності спеціальностей серед абітурієнтів. І, як наслідок, за різними аналітичними оцінками 60–80 % випускників працюють не за спеціальностями і на мало оплачуваних посадах [1]. За таких обставин ВНЗ повинні вивчати потреби ринку праці в спеціалістах різних напрямів, аналізувати вимоги бізнесу до молодих спеціалістів, їхніх знань та навичок.

Дисбаланс на ринку праці виникає також через відношення роботодавців до молодих спеціалістів, більшість яких висуває високі вимоги до випускників, стверджуючи, що випускники освітніх закладів недостатньо володіють практичними навиками тієї чи іншої спеціальності, тому не можуть в повному обсязі виконувати поставлені виробничі завдання. Утворюється своєрідне «замкнуте коло», оскільки роботодавці дуже рідко вживають заходів для виправлення даної проблеми: не завжди надають можливість проходити виробничу практику на підприємствах та не співпрацюють з освітніми закладами щодо покращення підготовки молодих спеціалістів.

Оскільки освітня система України функціонує в умовах ринку, налагодження активної взаємодії бізнесу і вищої освіти є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності національної економіки, подолання негативних наслідків економічної кризи та забезпечення сталого розвитку економіки держави.

1. Петрова Т. Ринок освітніх послуг та ринок праці: проблеми взаємодії та взаємозв'язку. / Т. Петрова // Україна: аспекти праці, 2006. – № 3. – С. 3–7.